

quod est omnium atrocissimum, instituit scilicet ad im-
 pietatem aduersus Deum. Cum vero haec ratione
 creationis mundi a Deo facti non intelligerent, non
 solum actiones hominum a ratione aduersus excludentes,
 eo modo, quae diximus, lapsi sunt, sed etiam plurimas
 creaturas, immo fere omnia in sinem vocaverunt, quae
 nulla tamen vituperationem vere admittunt, mala
 autem haec appellaverunt, in alijs quidem mixtionem contra-
 riorum boni scilicet & mali, ut loquuntur, mentientes,
 in alijs vero malum simplex et unius forme reprehen-
 dentes; quantum in ipsis fuit, omnia confuderunt, ap-
 pellantes mala, quae minime mala sunt. Si enim
 iniustitia, in qua homines sunt, quae sola est in-
 iustitia accusarent tanquam malum, hi etiam oportebat
 nomen et opinionem de ea mutare, tanquam quae esset,
 si est actio; aut non esset, si non est actio, non a-
 oportebat introducere principium ipsi quod Deum, fuisse
 tamen eorum error a fatu circumscriptione et terminatus:
 nam autem cum fere omnia, quae fabricata sunt,
 mala esse dicant, blasphemant in Deum, in infinitum au-
 perunt, et procedunt hinc certa et ratione ac iudicio pro-
 bata ovis bestiarum, et ferarum, non putantes oportere facta
 esse haec a bono, non solum eorum opinione inutilia, sed
 hominibus nocentissima, quamvis demonstrari possint
 utiliora, et condiora esse quam ea, quae vere ho-
 minibus conducere videantur: ac multa quidem alia
 connectunt ad accusationem rerum et gubernationis
 universi. Dabitur vero opera, ut nihil tam eorum,
 quae dicta, quam quae dicenda sunt, disputatio
 non rationes conclusum relinquat; fingunt enim
 cogitatione suam naturam contrariam ad mi-
 stionem, et hinc, ut eis videtur, res ovis dictae
 truant; unde, inquit, mala, si haec ovis caligo

principium